



CARLOS MANUEL VARELA

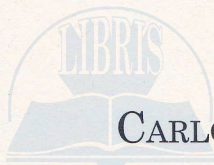
Interogatoriu la Elsinore

(După „Capcana de șoareci”)

Traducere în limba română de
Ileana Alexandra Orlich

Introducere
de
Ileana Alexandra Orlich





CARLOS MANUEL VARELA

Interogatoriu la Elsinore

(După „Capcana de șoareci”)



Personaje:

Anchetatorul

Actorul

Ofelia

Soția

Tânărul

Tânăra



(O cameră întunecată, fără ferestre prin care să intre lumina. Două scaune țărănești, o masă de birou. Actorul este în mijlocul scenei, îmbrăcat în rege, cu coroană cu tot. Are aerul că ar fi așteptat ceva multă vreme, neliniștit. Mișcările sale devin repezi la auzul unor pași.

La început, lumina cade pe chipul actorului, apoi unghiul se lărgeste, dezvăluind goliciunea locului și fața anchetatorului, care intră agale în cameră, cu un dosar de piele sub braț. Se duce către masă; deschide dosarul, aranjează foile și scoate câteva dintre ele.

Acțiunea poate avea loc la mijlocul secolului cinci-sprezece, dar hainele trebuie să sugereze atemporalitate.)

ANCHETATORUL: *(Se apropie de actor).* Ești îngrijorat? *(Face o pauză, se uită lung la actor).* Am venit să mă ocup eu de tine. Personal.

ACTORUL: Mulțumesc.

ANCHETATORUL: Ai dormit bine?

ACTORUL: Da.

ANCHETATORUL: Ai mâncat cum trebuie?

ACTORUL: Ca un rege.

ANCHETATORUL: Să înțeleg că nu sunt plângeri de niciun fel.

ACTORUL: Aș vrea să știu ce se întâmplă.

ANCHETATORUL: Dacă nici regele nu știe...

ACTORUL: E cam greu să fi rege.

ANCHETATORUL: Da, este. Trebuie să ai ochi și la spate. Ți se pot coace multe lucruri pe ascuns.

ACTORUL (*cu ironie în glas*): Și sunt tare pricepuți bucătarii ăștia, nu?

ANCHETATORUL (*batjocoritor*): Tu ar trebui să știi asta. Consilierii mai vechi... și regina, toți sunt bucătari pricepuți.

ACTORUL: (*cu un râs slab*): Mda, regina...

ANCHETATORUL: Și băieții reginei... (*Se uită atent la actor*) și prietenii băieților reginei.

ACTORUL: (*Devine dintr-odată serios*) N-am mai fost niciodată într-o situație ca asta.

ANCHETATORUL: (*batjocoritor*) Nu ți s-a arătat nici un semn?

ACTORUL: Un semn? Ce vrei să spui cu asta?

ANCHETATORUL: Se spune că în Roma, chiar înainte să se prăpădească marele Iulius, s-au golit mormintele și morții au rătăcit pe străzi, croncănind ca niște corbi. Pe cer au apărut și stele căzătoare. (*Linște. Se uită îndelung la actor. Tot în batjocură*) Iar acum nimic? Nici chiar un mesager străvechi care să-l anunțe pe rege că-l pândește pericolul? Nici măcar o trompetă cerească? Nimic! O lovitură în dos ar fi fost destul.

ACTORUL: (*confuz*) Nu înțeleg. Chiar nu știu de ce sunt aici.

ANCHETATORUL: O simplă cădere răsunătoare.

ACTORUL: N-ai de gând să-mi explici și mie?

ANCHETATORUL: Un rege de carton, doar atât.

ACTORUL: Vreau să știu...



ANCHETATORUL: Nu știi? Eu știu. (*Pauză*) Coroana...
(*Face un gest; Actorul așază coroana la picioarele lui, pe podea.*)

(*Anchetatorul se duce către dosar. Se pregătește să scrie. Înmoaie penița în călimară.*)

ANCHETATORUL: Numele?

ACTORUL: Doar mă știi...

ANCHETATORUL: Numele?

ACTORUL: (*După o pauză*) Equión...

ANCHETATORUL: (*Scrie*) Profesia?

ACTORUL: Actor.

ANCHETATORUL: Vârsta?

ACTORUL: Patruzeci de ani.

ANCHETATORUL: Căsătorit?

ACTORUL: Da.

ANCHETATORUL: Ai copii?

ACTORUL: Doi... doi băieți.

ANCHETATORUL: Doi băieți, zici? Și eu am doi băieți.
Ce coincidență!

ACTORUL: Au unsprezece și doisprezece ani.

ANCHETATORUL: Ai mei sunt de cincisprezece și șaisprezece... (*Zâmbește*) și sunt deja pătimiși...dar curajul nu le-a fost încă pus la încercare. (*Se oprește din scris. Se apropie de actor și se uită lung la el*). Scoate-ți hainele. (*Actorul ezită, apoi începe să se dezbrace. Anchetatorul se holbează la el. Apoi, îi examinează corpul, fața, dinții și ciorchinele*)

ANCHETATORUL: Ce e cu cicatricea asta?



CARLOS MANUEL VARELA

Interrogation in Elsinore

(After "The Mousetrap")



Characters:

The Interrogator

The Actor

Ophelia

The Wife

The Young Man

The Young Woman



(A closed room, without visible openings through which light could penetrate. Two rustic-looking seats, a table-desk. The actor is center stage, dressed in his king clothes, wearing the crown. There is something in his appearance that reveals a long and anxious wait. His movements are very fast when he thinks he can hear footsteps. The light, which initially is focused on the actor's figure, then broadens to reveal the emptiness of the place and the interrogator's figure, who slowly enters the room with a leather folder under his arms. The latter goes to the table; opens the folder, organizes its content and pulls the necessary information out of it.)

The action can be placed in the middle of the fifteenth century, but the wardrobe should suggest timelessness.)

INTERROGATOR: *(He approaches the actor.)* Are you worried? *(A pause. He stares at the actor.)* I came to take care of you personally.

ACTOR: Thank you.

INTERROGATOR: Did you sleep well?

ACTOR: Yes.

INTERROGATOR: Did you eat well?

ACTOR: Like a king.

INTERROGATOR: There are no complaints.

ACTOR: I want to know what is going on.

INTERROGATOR: If the king doesn't know...

ACTOR: It is hard to be king.

INTERROGATOR: Yes, it is hard. You need to have eyes in your back. Things cook up behind your back.

ACTOR: (*With some irony*) There are always good cooks, eh?

INTERROGATOR: (*Mockingly*) You should know. The permanent councilors... and the queen, they are excellent cooks.

ACTOR: (*With a soft laugh*) The queen, yes...

INTERROGATOR: And the queen's sons... (*He stares at the actor.*) and the friends of the queen's sons.

ACTOR: (*Suddenly serious*) I have never been in a situation like this before.

INTERROGATOR: (*Mockingly*) Did you receive no omen?

ACTOR: Omen? What do you mean, omen?

INTERROGATOR: It is said that in Rome, just before the great Julius fell, the tombs became empty and the dead wandered the streets croaking like ravens. There were also stars with fire tails seen in the sky. (*Silence. He stares at the actor. Mockingly once more*) And nothing in this case? Not even an old herald announcing to the king the harm that was getting closer? Not even a celestial trumpet? Nothing! A kick in the due place, nothing more.

ACTOR: (*Confused*) I don't understand. I don't know why I am here.

INTERROGATOR: Simply a resounding fall.

ACTOR: Are you not going to explain this to me?

INTERROGATOR: A king of cardboard, nothing more.

ACTOR: I want to know...



INTERROGATOR: Don't you know? I do know. (*Pause*)
The crown...(*He makes a gesture; the actor puts the crown at his feet, in the ground.*)

(*The Interrogator walks toward the folder. He gets ready to write. He dips the quill in an inkpot.*)

INTERROGATOR: Name?

ACTOR: You know me...

INTERROGATOR: Name?

ACTOR: (*After a pause*) Equi6n...

INTERROGATOR: (*He writes.*) Profession?

ACTOR: Actor.

INTERROGATOR: Age?

ACTOR: Forty years old.

INTERROGATOR: Married?

ACTOR: Yes.

INTERROGATOR: Do you have children?

ACTOR: Two...two sons.

INTERROGATOR: Two sons, eh? So both of us have two sons. What a coincidence.

ACTOR: They are just eleven and twelve years old.

INTERROGATOR: Mine are fifteen and sixteen ...(*He smiles.*) and very passionate already...but their boldness hasn't been put to the test yet. (*He stops writing. He approaches the actor and stares at him.*) Take your clothes off. (*The actor hesitates, then begins to undress. The interrogator gazes him fixedly. He then examines the actor's body, face, teeth and member.*)

INTERROGATOR: And what about that scar?

ACTOR: One time, in a river, with a sharp rock...